

Vendim nr. 42 datë 06.03.2024

Kolegji i Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë, i përbërë nga:

Elsa Toska, Kryesuese
Sonila Bejtja, Anëtare
Genti Ibrahim, Anëtar

në datën 06.03.2024 mori në shqyrtim paraprak kërkesën nr. 61 (A) 2023 të Regjistrimit Themeltar, që i përket:

KËRKUES: ALKET ÇAKANI

OBJEKTI: Shfuqizimi i vendimeve nr. 57, datë 09.06.2017 të Gjykatës së Shkallës së Parë për Krimet e Rënda; nr. 65, datë 11.09.2017 të Gjykatës së Apelit për Krimet e Rënda; nr. 00-2023-1305, datë 27.07.2023 të Kolegjit Penal të Gjykatës së Lartë, si të papajtueshme me Kushtetutën e Republikës së Shqipërisë.

BAZA LIGJORE: Nenet 42, 131, pika 1, shkronja “f” dhe 134, pika 1, shkronja “i”, të Kushtetutës së Republikës së Shqipërisë; neni 6 i Konventës Evropiane për të Drejtat e Njeriut (*KEDNJ*); ligji nr. 8577, datë 10.02.2000 “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë”, i ndryshuar (*ligji nr. 8577/2000*).

Kolegji i Gjykatës Kushtetuese (*Kolegji*), pasi dëgjoi relatorin e çështjes Genti Ibrahim, shqyrtoi kërkesën, dokumentet shoqëruese, si dhe diskutoi çështjen në tërësi,

V Ë R E N:

I

Rrethanat e çështjes

1. Prokuroria pranë Gjykatës së Shkallës së Parë për Krimet e Rënda ka paraqitur përpara gjykatës kërkesën për gjykimin e të pandehurve Alket Cakani (kërkuesi), të akuzuar për kryerjen e veprës penale “Trafikimi i personave të rritur”, parashikuar nga neni 110/a/2 i Kodit Penal (KP) dhe S.S. të akuzuar për kryerjen e veprës penale “Moskallëzimi i krimit”, të parashikuar nga neni 300 i KP-së.

2. Sipas kallëzimit të shtetases R.C. rezulton se ajo ka bashkëjetuar 9 muaj me shtetasin S.S., i cili së bashku me kërkuesin kanë shkuar në Itali paraprakisht dhe i kanë krijuar kushtet që ajo të punonte atje, duke ushtruar prostitucion nën kontrollin e një shtetasi italian.

3. Gjykata e Shkallës së Parë Tiranë për Krimet e Rënda, me vendimin nr. 57, datë 09.06.2017, ka vendosur deklarinimin fajtor të kërkuesit për veprën penale “Trafikimi i personave të rritur”, të kryer në bashkëpunim, parashikuar nga neni 110/a/4 i KP-së dhe dënimin e tij me 15 vjet burgim, vuajtja e të cilit fillonte nga dita e ndalimit 02.11.2015 dhe do të kryhej në burgjet e sigurisë së zakonshme. Po kështu, gjykata ka vendosur edhe dënimin e të pandehurit S.S. për të njëjtën veprë penale dhe masë dënimi. Kundër këtij vendimi kërkuesi ka paraqitur ankim.

4. Gjykata e Apelit për Krimet e Rënda, me vendimin nr. 65, datë 11.09.2017, ka vendosur lënien në fuqi të vendimit të Gjykatës së Shkallës së Parë për Krimet e Rënda, me arsyetimin se ishte vërtetuar tërësisht me prova të plota e të marra në konformitet me kërkesat e ligjit procedural penal fajësia e të pandehurve në kryerjen e veprës penale të mësipërme në bashkëpunim mes tyre. Kundër këtij vendimi, në datën 02.10.2017, kërkuesi ka ushtruar rekurs.

5. Kolegji Penal i Gjykatës së Lartë, me vendimin nr. 00-2023-1305, datë 27.07.2023, ka vendosur mospranimin e rekurseve të paraqitura nga kërkuesi dhe shtetasi S.S., me arsyetimin se nuk përmbanin asnjë nga shkaqet e parashikuara nga neni 432 i Kodit të Procedurës Penale (KPP).

6. Në vijim, kërkuesi ka paraqitur ankim kushtetues individual në Gjykatën Kushtetuese (Gjykata), i cili është regjistruar në datën 15.12.2023, sipas objektit, duke kërkuar shfuqizimin e vendimeve të të tria shkallëve të gjykimin, si të papajtueshme me Kushtetutën.

II

Pretendimet e kërkuesit

7. **Kërkuesi**, në mënyrë të përmbledhur, ka pretenduar se i është cenuar e drejtë për proces të rregullt ligjor, e garantuar nga neni 42 i Kushtetutës dhe neni 6 i KEDNJ-së, në drejtim të:

7.1. *Së drejtës së aksesit në gjykatë dhe standardit të arsytimit të vendimit gjyqësor të Gjykatës së Lartë*, pasi gjykatat e faktit e kanë rrëzuar kërkesën për gjykimin e shkurtuar në kushtet kur çështja nuk mund të zgjidhej në gjendjen në të cilën ishin aktet dhe në vijim ato nuk kanë marrë parasysh asnjë provë ose dëshmi, përveç thënieve të kallëzueses, të cilat ishin deklaruar përpara oficerit të Policisë Gjyqësore në fazën hetimore. Po kështu, Kolegji Penal i Gjykatës së Lartë nuk u ka dhënë përgjigje pretendimeve të ngritura në rekurs.

7.2. *Parimit të barazisë së armëve dhe kontradiktoritetit*, pasi gjykatat e juridiksionit të zakonshëm nuk kanë vlerësuar një sërë provash, të cilat në unitet të plotë me njëra-tjetrën provonin pafajësinë e kërkuesit. Nga ana e organit të akuzës dhe gjykatave nuk është zhvilluar një hetim i plotë dhe gjithëpërfshirës për zbardhjen e së vërtetës dhe dënimin e personave përgjegjës. E gjithë akuza është ngritur në bazë të dëshmisë së kallëzueses. Kjo e fundit, në faza të ndryshme të hetimit, ka dhënë dëshmi kontradiktore dhe ka ndryshuar dy herë qëndrimin e saj në lidhje me të akuzuarin tjetër. Gjykatat nuk kanë marrë parasysh rrethanat lehtësuese në favor të tij, si dhe nuk kanë pranuar kërkesën për marrjen në cilësi prove të filmimeve të kamerave të sigurisë të terminalit të portit të Durrësit, dokumentit të ardhur nga shteti italian në formën e kërkuar nga ligji me vulë apostile dhe sidomos të zbardhjes së tabulateve telefonike midis kallëzueses dhe kërkuesit, ku këto të fundit do të kishin provuar se deklaratimet e saj ishin të rreme. Refuzimi nga ana e organit procedues dhe gjykatave për të marrë një provë kaq kryesore ka cenuar edhe të drejtën e mbrojtjes dhe parimin e gjykatës së paanshme.

III

Vlerësimi i Kolegjit

A. Për legjitimitimin e kërkuesit

8. Çështja e legjitimitimit (*locus standi*) është vlerësuar nga Gjykata si një ndër aspektet kryesore që lidhet me nisjen e një procesi kushtetues. Sipas neneve 131, pika 1, shkronja “f” dhe

134, pikat 1, shkronja “Ë” dhe 2, të Kushtetutës, si dhe nenit 71 të ligjit nr. 8577/2000, çdo individ, person fizik ose juridik, subjekt i së drejtës private dhe publike, mund të vërë në lëvizje Gjykatën për gjykimin përfundimtar të ankesave kundër çdo akti të pushtetit publik ose vendimi gjyqësor që cenon të drejtat dhe liritë themelore të garantuara në Kushtetutë. Ankimi kushtetues individual, në çdo rast, duhet të plotësojë kriteret kumulative të nenit 71/a të ligjit nr. 8577/2000, që lidhen me shterimin e mjeteve juridike efektive, afatin e paraqitjes së kërkesës, pasojat negative të pësuar në mënyrë të drejtpërdrejtë e reale, mundësinë për rivendosjen e së drejtës së shkelur, si dhe rregullimet e veçanta ligjore të shqyrtimit paraprak të kërkesës.

9. Për sa i përket përmbushjes së këtyre kriterëve, Kolegji vlerëson se kërkuesi legjitimohet *ratione personae*, bazuar në nenet 131, pika 1, shkronja “F” dhe 134, pika 1, shkronja “Ë”, të Kushtetutës, pasi ka qenë palë në procesin gjyqësor, ndaj të cilit ka ngritur pretendime në këtë Gjykatë dhe ka interes të drejtpërdrejtë në çështjen e parashtruar.

10. Një kriter tjetër paraprak është *shterimi i mjeteve juridike efektive*, që përcaktohet nga neni 131, pika 1, shkronja “F”, i Kushtetutës, sipas të cilit individ mund t’i drejtohet Gjykatës me ankim kushtetues individual, vetëm pasi të ketë shteruar të gjitha mjetet juridike efektive për mbrojtjen e të drejtave kushtetuese që ai pretendon se i janë cenuar. Ky rregull nënkupton jo vetëm që individ t’u jetë drejtuar të gjitha instancave të zakonshme, duke respektuar kërkesat formale dhe afatet e parashikuara në ligjin procedural, por edhe që të gjitha pretendimet që ngrenë në këtë Gjykatë t’i ketë paraqitur më parë në këto instanca, të paktën në substancë (*shih vendimet nr. 14, datë 21.06.2022; nr. 12, datë 09.03.2021; nr. 8, datë 19.03.2018 të Gjykatës Kushtetuese*).

11. Në drejtim të përmbushjes së këtij kriteri, Kolegji vëren se pretendimi për cenimin e standardit të arsyetimit të vendimit gjyqësor të Gjykatës së Lartë të lidhur me pretendimin se gjykatat e faktit i kanë rrëzuar kërkesën për gjykimin e shkurtuar, nuk është ngritur në rekursin e kërkuetit, prandaj ky i fundit nuk ka shteruar mjetet ligjore në dispozicion, në kuptim të nenit 131, pika 1, shkronja “F”, të Kushtetutës për këtë pretendim.

12. Gjykata vëren se pretendimet e tjera, që kanë të bëjnë me cenimin e procesit të rregullt ligjor në drejtim të së drejtës së aksesit në gjykatë dhe standardit të arsyetimit të vendimit gjyqësor, pasi gjykatat nuk kanë marrë parasysh asnjë provë apo dëshmi, përveç thënieve të kallëzueses, të cilat ishin deklaruar përpara oficerit të Policisë Gjyqësore në fazën hetimore, si dhe parimit të barazisë së armëve dhe kontradiktoritetit, të garantuara nga neni 42 të Kushtetutës, kërkuesi i ka

ngritur, në thelb, në rekurs, për rrjedhojë e ka përmbushur kriterin e shterimit të mjeteve juridike efektive në dispozicion përpara se t'i drejtohet Gjykatës, ndërsa për sa u përket pretendimeve të mësipërme që lidhen me vendimin e Gjykatës së Lartë, Kolegji vlerëson se mjeteve efektive për ankimi është Gjykata, ndaj ai e plotëson kriterin e shterimit, pasi nuk ka më mjete të tjera ankimi ndaj vendimit të kundërshtuar.

13. Lidhur me legjitimitimin *ratione temporis*, neni 71/a, pika 1, shkronja “b”, i ligjit nr. 8577/2000 ka parashikuar afatin 4-mujor nga konstatimi i cenimit për paraqitjen e ankimit kushtetues individual. Në rastin në shqyrtim, Kolegji konstaton se procesi gjyqësor i kundërshtuar nga kërkuesi është përmbyllur me vendimin nr. 00-2023-1305, datë 27.07.2023 të Kolegjit Penal të Gjykatës së Lartë, ndërkohë që ankimi kushtetues individual është paraqitur fillimisht në Gjykatë në datën 06.12.2023 dhe në vijim është regjistruar në datën 15.12.2023. Në bazë të akteve bashkëlidhur dosjes rezulton se kërkuesi është njoftuar në adresën elektronike të kontaktit nga sekretaria e Gjykatës së Lartë në datën 31.10.2023. Në këto rrethana, Kolegji vlerëson se kërkuesi e ka depozituar kërkesën brenda afatit 4-mujor të parashikuar nga neni 71/a, pika 1, shkronja “b”, i ligjit nr. 8577/2000 dhe si rrjedhim legjitimohet edhe *ratione temporis*.

14. Në drejtim të legjitimitimit *ratione materiae*, Kolegji vëren se kërkuesi ka pretenduar se vendimet e gjykatave të juridiksionit të zakonshëm i kanë cenuar të drejtën për proces të rregullt ligjor në drejtim të së drejtës së aksesit në gjykatë dhe standardit të arsyetimit të vendimit gjyqësor, si dhe parimit të barazisë së armëve dhe kontradiktoritetit, të garantuara nga neni 42 i Kushtetutës.

15. Kërkuesi ka pretenduar se i është cenuar parimi i barazisë së armëve dhe kontradiktoritetit, pasi gjykatat e juridiksionit të zakonshëm nuk kanë vlerësuar një sërë provash, të cilat në unitet të plotë me njëra-tjetrën provonin pafajësinë e kërkuesit. Nga ana e organit të akuzës dhe gjykatave nuk është zhvilluar një hetim i plotë dhe gjithëpërfshirës, për zbardhjen e së vërtetës dhe dënimin e personave përgjegjës, si dhe e gjithë akuza është ngritur në bazë të dëshmisë së kallëzueses. Gjykatat nuk kanë marrë parasysh rrethanat lehtësuese në favor të tij, si dhe nuk kanë pranuar kërkesën për marrjen e disa provave, duke cenuar edhe të drejtën e mbrojtjes dhe parimin e gjykatës së paanshme. Në jurisprudencën e saj Gjykata ka pohuar se çështjet e interpretimit të ligjit dhe vlerësimit të fakteve dhe provave bëjnë pjesë në juridiksionin e gjykatave të zakonshme, çka nuk përfshihet në juridiksionin kushtetues (*shih vendimet nr. 30, datë 29.05.2023; nr. 33, datë 14.11.2022; nr. 3, datë 23.02.2016 të Gjykatës Kushtetuese*). Lidhur me

pretendimet e kërkuessit, Kolegji çmon se, në thelb, ato kanë të bëjnë me vlerësimin e fakteve dhe provave nga gjykatat e zakonshme dhe, si rrjedhim, nuk bëjnë pjesë në juridiksionin kushtetues. Nga ana tjetër, Kolegji vlerëson se kërkuessi nuk ka arritur të provojë në nivel kushtetues cenimin e parimit të paanshmërisë së gjykatave gjatë procesit gjyqësor të zhvilluar në ngarkim të tij, si në drejtim të testit subjektiv, ashtu edhe në aspekt të testit objektiv.

16. Pretendimet e tjera të kërkuessit për cenimin e të drejtës për proces të rregullt ligjor në drejtim të të drejtës për aksesit në gjykatë dhe standardit të arsyetimit të vendimit gjyqësor, të cilat *prima facie* përfshihen në juridiksionin kushtetues, Kolegji vlerëson t'i analizojë në vijim. Duke pasur parasysh thelbin e tyre dhe mënyrën se si i ka parashtruar kërkuessi në ankimin kushtetues individual, Kolegji çmon që këto pretendime të analizohen së bashku.

B. Për pretendimin e cenimit të së drejtës së aksesit në gjykatë në lidhje me standardin e arsyetimit të vendimit gjyqësor

17. Kërkuessi ka pretenduar se gjykatat e juridiksionit të zakonshëm nuk kanë marrë parasysh asnjë provë ose dëshmi, përveç thënieve të kallëzueses, të cilat ishin deklaruar përpara oficerit të Policisë Gjyqësore në fazën hetimore. Po kështu, Kolegji Penal i Gjykatës së Lartë nuk u ka dhënë përgjigje pretendimeve të ngritura në rekurs.

18. Sipas Gjykatës, e drejta e aksesit u garanton subjekteve të cenuara të drejtën t'i drejtohen një gjykate, e cila duhet të dëgjojë pretendimet e tyre dhe të shpallë një vendim pas një gjykimi të drejtë dhe publik. Kjo e drejtë e individit nuk përfshin vetëm të drejtën për të filluar një proces, por edhe të drejtën për të pasur, nga ana e gjykatës, një zgjidhje përfundimtare për mosmarrëveshjen objekt gjykimi, pasi aksesit në gjykatë duhet të jetë substantiv dhe jo thjesht formal. Shteti i së drejtës nuk mund të konceptohet pa u njohur individëve të drejtën dhe mundësinë për t'iu drejtuar gjykatës (*shih vendimet nr. 32, datë 03.11.2022; nr. 5, datë 22.02.2022; nr. 6, datë 22.02.2022 të Gjykatës Kushtetuese*).

19. Gjykata ka pohuar se e drejta për një proces të rregullt ligjor përfshin edhe të drejtën për të pasur një vendim gjyqësor të arsyetuar, që i garantohet individit nga nenet 42 dhe 142, pika 1, të Kushtetutës. Arsyetimi i vendimeve është element thelbësor i një vendimi të drejtë dhe në këtë drejtim vendimi gjyqësor, në çdo rast, duhet të jetë i rregullt në formë dhe i qartë në përmbajtje. Në tërësinë e tij ai duhet konsideruar si një unitet, në të cilin pjesët përbërëse janë të

lidhura ngushtësisht mes tyre dhe ato duhet të jenë në shërbim dhe funksion të njëra-tjetrës. Argumentet e pjesës arsyetuese duhet të jenë të bazuara dhe të lidhura logjikisht, duke respektuar rregullat e mendimit të drejtë, dhe duhet të formojnë një përmbajtje koherente brenda vendimit, i cili përjashton çdo kundërthënie ose kontradiksion të hapur ose të fshehtë. Gjithashtu, detyrimi për garantimin e standardit të arsyetimit të vendimit gjyqësor nuk nënkupton se kërkohet arsyetim i detajuar për çdo pretendim të palëve ndërgjyqëse, por ai varet nga natyra e vendimit në fjalë, ndërsa për sa i përket arsyetimit të vendimeve të Gjykatës së Lartë në dhomën e këshillimit, Gjykata ka theksuar se një arsyetim i kufizuar i vendimit nuk e cenon procesin e rregullt ligjor, pasi kjo formë arsyetimi shpreh në thelb shkaqet e mospranimit të rekursit nga ana e kolegjeve të Gjykatës së Lartë gjatë shqyrtimit të tij paraprak (*shih vendimet nr. 13, datë 21.03.2023; nr. 19, datë 07.07.2022; nr. 80, datë 18.12.2017 të Gjykatës Kushtetuese*).

8. Duke iu kthyer çështjes konkrete, Kolegji vëren se Gjykata e Shkallës së Parë për Krimet e Rënda ka vendosur deklarinim fajtor të kërkuesit për veprën penale “Trafikimi i personave të rritur”, të kryer në bashkëpunim, të parashikuar nga neni 110/a/4 i KP-së dhe dënimin e tij me 15 vjet burgim. Pas analizës së detajuar të fakteve dhe provave, kjo gjykatë ka arsyetuar në mënyrë të përmbledhur se kërkuesi dhe i pandehuri S.S. janë gjetur fajtorë, përtej çdo dyshimi të arsyeshëm, për veprën penale të parashikuar nga neni 110/a/4 të KP-së, në prani të rrethanës cilësuese të këtij paragrafi “bashkëpunim”. Ata me veprimet e tyre aktive, të cilat bien ndesh me një normë penale që synon të parandalojë dhe luftojë trafikimin e qenieve njerëzore, të mbrojtë viktimat e këtij trafiku, lirinë e tyre, sidomos në rastet kur vepra kryhet në prezencë të të rrethanave cilësuese, kanë vepruar me faj, në formën e dashjes direkte, duke parashikuar dhe dëshiruar pasojën, pavarësisht mosarritjes së qëllimit, shfrytëzimit të shtetases R.C. për prostitucion (*shih faqet 37 dhe 38 të vendimit nr. 57, datë 09.06.2017 të Gjykatës së Shkallës së Parë për Krimet e Rënda*).

9. Kundër vendimit të mësipërm kërkuesi ka ushtruar ankim, ndaj të cilit Gjykata e Apelit për Krimet e Rënda ka vendosur lënien në fuqi të vendimit të Gjykatës së Shkallës së Parë për Krimet e Rënda, duke arsyetuar se në analizë të provave të shqyrtuara dhe të verifikuara në këtë proces penal, e ka çmuar të drejtë përfundimin e arritur në lidhje me fajësinë dhe dënimin e caktuar ndaj secilit prej të pandehurve për trafikimin e të dëmtuarës R.C., me qëllim shfrytëzimin e saj për prostitucion. Sipas saj, gjykata e shkallës së parë ka analizuar drejt e me korrektësi rrethanat e

faktit që i atribuohen secilit prej tyre, rolin që ata kanë pasur në ardhjen e pasojës kriminale, shkallën e fajit që është në formën më të lartë - me dashje direkte, marzhet e dënimit, si dhe ekzistencën ose jo të rrethanave lehtësuese apo rënduese. Gjykata e apelit ka vlerësuar se është vërtetuar tërësisht me prova të plota e të marra në konformitet me kërkesat e ligjit procedural penal fajësia e të pandehurve në kryerjen e veprës penale. Po kështu, ajo ka çmuar se shkaqet e parashtruara nga të pandehurit nuk qëndrojnë dhe janë të pambështetura në ligj e në prova, ndaj nuk duhen pranuar. Në analizën e provave që ka bërë në vendimmarrjen e saj, ku vendin thelbësor e zë dëshmia e të dëmtuarës, Gjykata e Shkallës së Parë për Krimet e Rënda ka treguar edhe arsyet ligjore pse kanë vlerë disa prova në raport me disa prova e akte të tjera të shqyrtuara prej saj, duke mos u dhënë vlerë të paracaktuar asnjërës prej tyre (*shih faqet 13, 14 dhe 27 të vendimit nr. 65, datë 11.09.2017 të Gjykatës së Apelit për Krimet e Rënda*).

10. Në analizë të pretendimeve të parashtruara nga kërkuesi në rekurs, Kolegji Penal i Gjykatës së Lartë, në dhomën e këshillimit, ka vendosur mospranimin e rekursit të kërkuesit, duke arsyetuar në mënyrë të përmbledhur se ai nuk përmbante asnjë nga shkaqet e parashikuara nga neni 432 të KPP-së dhe për rrjedhojë nuk ka shkaqe për cenimin e vendimit të Gjykatës së Apelit për Krimet e Rënda, që është marrë në zbatim të drejtë të ligjit procedural dhe material penal. Ky kolegji ka vlerësuar se gjykatat kanë arsyetuar në mënyrë shteruese, pasi në rastin konkret identifikohen plotësisht elementet e veprës penale të parashikuar nga neni 110/a/4 të KP-së. Sipas Kolegjit Penal, gjykata e apelit, pasi ka marrë në shqyrtim shkaqet e ankimit, ka analizuar rrethanat e çështjes, në vlerësim të drejtë të provave të administruara në gjykim, në përputhje me nenin 152 të KPP-së dhe në vijim ka çmuar se këto pretendime nuk gjejnë mbështetje ligjore, duke lënë në fuqi vendimin e gjykatës së shkallës së parë. Gjykatat më të ulëta i kanë çmuar provat në unitet me njëra-tjetrën, duke mos i dhënë vlerë të paracaktuar dhe duke mos mbivlerësuar asnjë prej tyre (*shih paragrafët 27, 28 dhe 29 të vendimit nr. 00-2023-1305, datë 27.07.2023 të Kolegjit Penal të Gjykatës së Lartë*).

11. Në analizë të vendimeve gjyqësore të lartpërmendura, Kolegji vëren se pretendimet e parashtruara nga kërkuesi janë rrëzuar nga gjykatat e juridiksionit të zakonshëm, të cilat në vlerësim të fakteve dhe provave, përtej çdo dyshimi të arsyeshëm, e kanë gjetur atë fajtor për kryerjen e veprës penale të parashikuar në nenin 110/a/4 të KP-së. Në këtë drejtim, Kolegji vlerëson se pretendimet e kërkuesit janë marrë në shqyrtim nga gjykatat e zakonshme, të cilat

kanë dhënë përgjigje të argumentuara në lidhje me to, në respektim të së drejtës së aksesit në gjykatë. Si rrjedhim, Kolegji vlerëson se gjykatat e juridiksionit të zakonshëm nuk kanë cenuar të drejtën e aksesit në gjykatë.

12. Nga ana tjetër, Kolegji vëren se në analizë të vendimeve objekt shqyrtimi, ato në tërësinë e tyre paraqiten të rregullta në formë dhe të qarta në përmbajtje. Pjesët përbërëse të vendimeve janë të lidhura ngushtësisht mes tyre dhe në unitet e harmoni me njëra-tjetrën, duke përjashtuar çdo kundërthënie, kontradiksion të hapur ose të fshehtë. Arsyetimi i kufizuar i vendimit të Gjykatës së Lartë nuk cenon standardet e Gjykatës për këto lloj vendimesh, duke përmbushur kriteret në drejtim të standardit të arsyetimit të vendimit gjyqësor.

13. Për më tepër, Kolegji konstaton se pretendimi i kërkuarit për cenimin e standardit të arsyetimit të vendimit gjyqësor, në thelb, ka të bëjë me vlerësimin e provave nga gjykatat e juridiksionit të zakonshëm, i cili, sikurse u theksua më sipër, nuk hyn në juridiksionin kushtetues.

14. Për rrjedhojë, Kolegji çmon se pretendimi i kërkuarit për cenimin e së drejtës së aksesit në gjykatë në lidhje me standardin e arsyetimit të vendimit gjyqësor është haptazi i pabazuar.

15. Në përfundim, Kolegji çmon se kërkesa nuk plotëson kriteret ligjore për pranimin e saj për shqyrtim në seancë plenare.

PËR KËTO ARSYE,

Kolegji i Gjykatës, në bazë të neneve 31 dhe 31/a, pika 2, shkronjat “d” dhe “e”, të ligjit nr. 8577, datë 10.02.2000 “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë”, të ndryshuar,

V E N D O S I:

Moskalimin e çështjes për shqyrtim në seancë plenare.